

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 7C/28/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519202309
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šajmovičová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2020:1519202309.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v pred sudkyňou JUDr. Evou Šajmovičovou, v právnej veci žalobcu: J. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. - B. mesto, adresa na doručovanie: X. XX, A., zast.: JUDr. Andrej Huorka, nar. 09.03.1952, bytom Geľnická 8, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu škody 55.078 Eur a nemajetkovej ujmy 24.000 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**. II. Žalovanému súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 03.06.2019 domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s výkonom štátnej moci, a ktorú mu spôsobili štátne orgány - polícia, prokuratúra a prvostupňový súd, nakoľko žalobcu vystavili vyšetrovaniu, obvineniu, obžalobe, ako aj súdnemu rozsudku, a to z falošného obvinenia zo spáchania zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona. Okrem toho žalobca poukázal i na to, že bol dlhých päť rokov a dva mesiace vystavený šikane pri vyšetrovaní, spôsobenej orgánmi činnými v trestnom konaní a Okresným súdom Bratislava V, nakoľko tento súd dvakrát v žalobcovej veci vydal protiprávny rozsudok - rozsudok Okresného súdu Bratislava V, č. k. 6T/49/2013-197, zo dňa 26.02.2015 a rozsudok Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 6T/49/2013, zo dňa 04.02.2016, nakoľko súd prvej inštancie aj pri opätovnom prejednaní veci (po tom, čo Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 12.05.2015, sp. zn. 3To/35/2015, zrušil rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie, aby vec v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol), nerešpektoval právny názor súdu odvolacieho, a rozhodol opätovne v rozpore so zákonom. Za začiatok jeho protizákonného šikanovania označil deň, keď bolo voči nemu vznesené obvinenie - uznesenie o vznesení obvinenia Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave V, ČVS: Y.-XXX/OEK-BX-XXXX F., zo dňa 17.08.2011. Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To/43/2016, zo dňa 04.10.2016 bol žalobca oslobodený spod obžaloby, nakoľko skutok nebol trestným činom. Žalobca utrpel hmotnú škodu a nemajetkovú ujmu, ktorá spočívala v psychických útrapách (stres, nespavosť), čiastočne aj fyzických (cukrovka, zvýšený krvný tlak, poškodenie kardiovaskulárneho systému atď.), v rozvrate rodinných pomerov (od žalobcu podľa jeho tvrdení v tom čase odišla jeho životná družka), v strate spoločenskej prestíže a v ohrození jeho dobrej povesti. Navyše i napriek svojim pracovným skúsenostiam a zručnostiam, ochote poctivo pracovať, nemohol získať vhodné zamestnanie, nakoľko žalobca predpokladal, že by nikto do slušného zamestnania neprijal podozrivého kriminálnika, ktorý by navyše kvôli výsluchom na polícii, prokuratúre a dokazovaniu pred súdom prvej inštancie, vymeškával zo zamestnania. Žalobca si uplatňuje nárok na náhradu škody vo výške 52.578 Eur ako ušlý zisk, vypočítaný z priemerného mesačného zárobku dosahovaného v národnom hospodárstve v období od začiatku trestného stíhania až do dňa právoplatnosti oslobodzujúceho rozsudku a vo výške 2.500 Eur ako trovy

obhajoby JUDr. Andreja Huorku. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy žalobca vyčíslil na 24.000 Eur, ako najvyššie možné maximum podľa zákona č. 514/2003 Z. z. (päťdesiatnásobok minimálnej mzdy v roku 2018). V žalobnom petite žalobca žiada, aby Okresný súd Bratislava V, okrem vyššie uvedeného nároku na náhradu škody vo výške 55.078,- eur a nemajetkovej ujmy vo výške 24.000,- eur, zaviazal žalovaného na náhradu trov konania.

2. Žalovaný v prvom rade namietol, že žalobca si na súde prvej inštancie uplatnil nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy z titulov a v rozsahu, ktorý nezodpovedá predbežnému prerokovaniu nároku, nakoľko okrem náhrady škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom, požaduje aj nárok na náhradu škody titulom nezákonne vedeného trestného stíhania na podklade vzneseného obvinenia a odsudzujúcich rozsudkov Okresného súdu Bratislava V, teda nezákonných rozhodnutí, ktoré žalobca nežiadal predbežne prerokovať. Tento zákonný titul je žalobcom uplatnený nad rámec žiadosti o predbežné prerokovanie. Rovnako žalobca prekročil aj rozsah predbežne prerokovanej náhrady majetkovej škody, keď namiesto sumy 36.000 Eur predstavujúcej ušlý zisk, požaduje v tomto konaní sumu 52.578 Eur. Žalovaný preto vzniesol námietku v zmysle vyššie uvedeného a navrhol žalobu zamietnuť v časti prevyšujúcej rámec predbežného prerokovania (v časti nárokov uplatnených titulom nezákonného rozhodnutia a ušlý zisk nad sumu 36.000 Eur). Ďalej žalovaný namietol zmätočnosť žaloby žalobcu spôsobenú uplatnením jednej sumy za majetkovú škodu a jednej sumy za nemajetkovú ujmu z dvoch rôznych zákonných titulov podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Žalovaný poukázal na to, že ak žalobca označuje viacero zásahov, na základe ktorých mu vznikol nárok na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, je nevyhnutné ku každému žalobcom označenému zásahu uviesť, v akom rozsahu mu bola spôsobená požadovaná majetková škoda a nemajetková ujma. Z uvedeného vyplýva, že je potrebné jeden nárok (majetkový, príp. nemajetkový) rozčleniť medzi všetky namietané zásahy tak, aby v konečnom dôsledku bolo celkom jednoznačné, aká majetková škoda a nemajetková ujma žalobcovi vznikla v príčinnej súvislosti s tým-ktorým zákonným titulom, teda rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom konkrétneho orgánu. Uvedené je nevyhnutné aj z toho dôvodu, že kým nároky uplatnené z titulu nezákonného rozhodnutia môžu byť dôvodné, nároky z titulu nesprávneho úradného postupu už dôvodné byť nemusia (a naopak), keďže pre každý z týchto titulov sú v zákone č. 514/2003 Z. z. stanovené odlišné podmienky pre uplatnenie nároku z nich vzniknutého, preto ich treba posudzovať výlučne každý samostatne. Rovnako je priradenie konkrétnej majetkovej škody a nemajetkovej ujmy ku konkrétnemu zákonnému titulu podstatné aj pre možnosť posúdenia otázky existencie príčinnej súvislosti, ako jednej z podmienok pre priznanie nároku na náhradu majetkovej škody, nemajetkovej ujmy, a to tak po skutkovej ako aj právnej stránke. Žalovaný ďalej uviedol, že nemá v úmysle spochybňovať závery rozsudku Krajského súdu v Bratislave, ktorým bol žalobca oslobodený spod obžaloby, ale má za to, že žalobcovi právo na náhradu škody nevzniklo z dôvodu, že z dôvodu konania žalobcu pri podávaní žiadosti o úver a pri zohľadnení konkrétnych dôkazov (výpis zo Sociálnej poisťovne, výsluchy dvoch svedkov) existovali v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia odôvodnené skutočnosti o spáchaní skutku žalobcom, a teda uznesenie o vznesení obvinenia bolo vydané opodstatnene. Žalovaný si zároveň nie je vedomý toho, že by akékoľvek právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda a nemajetková ujma spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom, čo nevyvrátil ani žalobca. Ďalej poukázal na skutočnosť, že nie je možné súhlasiť s tým, že charakter zrušenia alebo zmeny právoplatného rozhodnutia z dôvodu nezákonnosti vytvára právoplatný oslobodzujúci rozsudok. Žalovaný tvrdí, že žalobca nepreukázal k zákonnému titulu nezákonného rozhodnutia - uznesenia o vznesení obvinenia, existenciu príčinnej súvislosti, čím nenaplnil kumulatívnu podmienku potrebných a predpokladaných na priznanie nároku na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v bližšie nerozdelenej výške vo vzťahu k uzneseniu o vznesení obvinenia. Podľa názoru žalovaného nie je možné za nezákonné rozhodnutie považovať žiadne z namietaných odsudzujúcich rozhodnutí Okresného súdu Bratislava V, keďže žiadne rozhodnutie nebolo po nadobudnutí právoplatnosti zrušené pre nezákonnosť, čím nespĺňa atribúty nezákonného rozhodnutia tak, ako to vyžaduje § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. Ďalej žalovaný uviedol, že nesprávny úradný postup, resp. prieťahy v trestnom konaní, konštatované neboli, čím nebol splnený prvý predpoklad pre možnosť priznania nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Len žalobcov pocit, že trestné konanie trvalo neprimerane dlho, a preto má za to, že mu patrí nemajetková ujma a majetková škoda, nie sú dostatočným dôvodom na priznanie akejkoľvek sumy z titulu nesprávneho úradného postupu. Pokiaľ ide o žalobcom uplatňovanú náhradu škody, žalovaný uviedol, že žalobca pripojenými písomnými dôkazmi nepreukázal vznik nároku na náhradu škody - ušlého zárobku, keďže mu podľa názoru žalovaného žiaden takýto zárobok neušiel a ani trov obhajoby, nakoľko žalobca nepreukázal zmenšenie jeho majetku v súvislosti s uplatnenými

trovami obhajoby, teda žalobcovi nárok na náhradu škody v ním uvedenej výške podľa zákona č. 514/2003 Z. z. neprináleží. K uplatnenému nároku na náhradu nemajetkovej ujmy žalovaný uviedol, že žalobca dostatočne nepreukázal, v čom mal spočívať zásah do jeho osobnostných práv, fyzickej a psychickej integrity. Ide o ničím nepodložené tvrdenia všeobecného charakteru o zásahu do psychického zdravia, zdravotného stavu a rodinného života žalobcu, a žalovaný považuje požadovanú výšku náhrady nemajetkovej ujmy za neadekvátnu, ničím neodôvodnenú, nepodloženú a neprimeranú. Svoje právne argumenty žalovaný podložil rozsiahlou judikatúrou NS SR ako aj rozhodnutiami krajských súdov. Na základe týchto skutočností navrhol žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Náhradu trov konania si neuplatnil.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom sporových strán, výsluchom svedka JUDr. Andreja Huorku, oboznámil sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a pripojeným spisom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 6T 49/2013 a zistil tento skutkový stav:

4. Uznesením OR PZ Bratislava V zo dňa 17.08.2011 vyšetrovateľ začal trestné stíhanie voči žalobcovi ako obvinenému za zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 3 písm. a Tr. zák. Prípravné konanie skončilo podaním obžaloby na obvineného žalobcu pre vyššie uvedený zločin na tom skutkovom základe, že vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a tak mu spôsobil väčšiu škodu.

5. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 26.02.2015 sp. zn. 6T 49/2013-197 bol žalobca uznaný vinným z vyššie uvedeného zločinu, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky ako aj probačný dohľad nad jeho správaním v tejto skúšobnej dobe. Tento rozsudok bol zrušený uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12.05.2015 sp. zn. 3To 35/2015-204 a vec bola vrátená okresnému súdu na prejednanie a rozhodnutie.

6. Dňa 04.02.2016 Okresný súd Bratislava V opätovne uznal žalobcu vinného rozsudkom sp. zn. 6T 49/2013-221 z vyššie uvedeného zločinu a uložil mu rovnaký trest ako v predchádzajúcom rozsudku. Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 04.10.2016 sp. zn. 3To 43/2016 bol napadnutý rozsudok zrušený a obžalovaný žalobca bol oslobodený. V odôvodnení predmetného rozsudku odvolací súd okrem iného konštatoval, že dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní súdom prvého stupňa boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 ods. 1 Tr. por., ktoré súd potreboval aj pre svoje rozhodnutie. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych závažných chýb, ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práva obžalovaného na obhajobu. Ďalej odvolací súd konštatoval, že Okresný súd Bratislava V vykonal všetky dostupné dôkazy, tieto primeraným spôsobom vyhodnotil a následne dospel k záveru o vine obžalovaného, s ktorým sa však odvolací súd nestotožnil, nakoľko ustálil záver, že žalovaný skutok nie je trestným činom a rešpektujúc zásadu prezumpcie neviny rozhodol o oslobodení žalobcu spod obžaloby.

7. Podaním zo dňa 13.02.2017 žalobca požiadal o náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená Okresným súdom Bratislava V z dôvodu, že okresný súd nerešpektoval rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave a opätovne ho odsúdil. Ďalej namietal dĺžku trestného konania. Ďalej uviedol, že sa nemohol zamestnať, lebo bol trestne stíhaný a nemal čistý register trestov. Mal zdravotné problémy, od družky s ktorou žil, bol nútený odísť, narobil si dlžoby. Na výzvu žalovaného dňa 14.03.2017 žalobca doplnil svoju žiadosť, v ktorej uviedol, že si uplatňuje náhradu škody vo výške 6.534,53 Eur titulom advokátskych trov obhajoby ako aj titulom nákladov za zastupovanie v občianskoprávnom konaní vo výške 548,20 Eur a titulom náhrady ušlej mzdy vo výške 36.000 Eur. Uplatnil si aj náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 100.000 Eur.

8. Žalobca na pojednávaní zotrval na svojej žalobe a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu náhradu škody vo výške 55.078 Eur a titulom nemajetkovej ujmy 24.000 Eur ako aj náhradu trov konania z dôvodov uvedených v žalobe a duplike. Súčasne navrhol, aby súd vypočul svedka JUDr. Andreja Huorku, iné dôkazy nenavrhol vykonať, poukázal na listinné dôkazy založené v spise.

9. Svedok JUDr. Andrej Hôrka uviedol, že žalobcu zastupoval od začiatku trestného konania. Uviedol, že podľa jeho vedomostí v trestnej veci žalobcu poškodený nepodal trestné oznámenie, ale vyšetrovateľ bol s prokurátorom dohodnutý na tom, aby bolo začaté trestné stíhanie a následne podaná obžaloba. Vyšetrovateľ sa počas prípravného konania správal arogantne, smial sa a keď ho svedok upozornil, že žalobca je nevinný, vyšetrovateľ poukázal na jeho trestný register (podľa odpisu z registra trestov žalobca bol v minulosti 10x súdne trestaný). Ďalej uviedol, že vo veci žalobcu bola podaná obžaloba na súde, čo dlho trvalo, nakoľko sudca, ktorému bola predmetná vec pridelená, bol trestne stíhaný, a preto vec spočívala, neskôr bola vec pridelená JUDr. Stiffelovej. Ďalej uviedol, že prokurátor sa vyjadril v tom smere, že dostal pokyn aby vec bola žalovaná, pred pojednávacou miestnosťou prokurátor svedka verbálne napádal a nadával mu. Sudkyňa žalobcu uznala vinným a uložila mu podmienčnú trest,

napriek tomu, že žalobca nespáchal žiaden trestný čin a nebola spôsobená žiadna škoda poškodenému. Žalobcovi nebol preukázaný v konaní ani úmysel aj predmet leasingu dobrovoľne vrátil, nevyhýbal sa plneniu si svojich povinností. Svedok podal vo veci odvolanie, napriek tomu, že žalobca ho o to nežiadal, nakoľko bol presvedčený o jeho nevine. Odvolací súd sa stotožnil s jeho dôvodmi a vec vrátil na nové konanie s pokynom ako má prvostupňový súd ďalej postupovať. Keďže v tom čase svedok ukončil svoju advokátsku činnosť, tak žalobcu nemohol ďalej v trestnom konaní zastupovať, ale zúčastnil sa pojednávania ako verejnosť. Prvostupňový súd vôbec nerešpektoval pokyny odvolacieho súdu a znova rozhodol tak, ako predtým. Opätovne žalobca podal odvolanie, s ktorým mu svedok pomohol a následne odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a žalobcu spod obžaloby oslobodil. Svedok ďalej poukázal na to, že zmanipulovanejšie konanie ešte nezažil, hoci robil advokáta cca 5 - 7 rokov. Ďalej uviedol, že sa pokúsi doručiť do spisu doklady o zaplatení trov obhajoby žalobcom. Taktiež uviedol, že písal žiadosť predsedovi súdu, resp. JUDr. Stiffelovej, aby sa pokračovalo v konaní.

10. Podaním zo dňa 10.01.2020 žalobca namieta miestnu príslušnosť Okresného súdu Bratislava V. a navrhol, aby vo veci rozhodoval Okresný súd Bratislava I.

11. Podľa § 3 ods. 1 písm. a/ a d/, Zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci, nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom.

12. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

13. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

14. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky. Podľa ods. 2 pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

15. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Podľa ods. 3 . výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa ods. 4 výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

16. Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti

poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

17. Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Podľa druhej vety § 16 ods. 4 pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný.

18. Na základe vykonaného dokazovania s poukazom na vyššie uvedené ustanovenia, súd dospel k záveru, že žalobe žalobcu nie je možné vyhovieť. V zmysle citovaných ustanovení zák. č. 514/2003 Z. z. jednoznačne vyplýva, že žalobca ako poškodený sa môže úspešne domáhať svojho nároku na náhradu škody pred súdom, ak preukáže nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi nimi. Súd mal v konaní nesporne preukázané pripojeným spisom tunajšieho súdu sp. zn. 6T 49/2013, že dňa 17.08.2011 vyšetrovateľ začal trestné stíhanie voči žalobcovi ako obvinenému za zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 3 písm. a Tr. zák. Prípravné konanie skončilo podaním obžaloby na obvineného žalobcu pre vyššie uvedený zločin na tom skutkovom základe, že vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a tak mu spôsobil väčšiu škodu. Následne rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 26.02.2015 sp. zn. 6T 49/2013-197 bol žalobca uznaný vinným z vyššie uvedeného zločinu, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky ako aj probačný dohľad nad jeho správaním v tejto skúšobnej dobe. Tento rozsudok bol zrušený uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 12.05.2015 sp. zn. 3To 35/2015-204 a vec bola vrátená okresnému súdu na prejednanie a rozhodnutie. Dňa 04.02.2016 Okresný súd Bratislava V opätovne uznal žalobcu vinného rozsudkom sp. zn. 6T 49/2013-221 z vyššie uvedeného zločinu a uložil mu rovnaký trest ako v predchádzajúcom rozsudku. Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 04.10.2016 sp. zn. 3To 43/2016 bol napadnutý rozsudok zrušený a obžalovaný žalobca bol oslobodený. V odôvodnení predmetného rozsudku odvolací súd okrem iného konštatoval, že dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní súdom prvého stupňa boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 ods. 1 Tr. por., ktoré súd potreboval aj pre svoje rozhodnutie. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych závažných chýb, ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práva obžalovaného na obhajobu. Ďalej odvolací súd konštatoval, že Okresný súd Bratislava V vykonal všetky dostupné dôkazy, tieto primeraným spôsobom vyhodnotil a následne dospel k záveru o vine obžalovaného, s ktorým sa však odvolací súd nestotožnil, nakoľko ustálil záver, že žalovaný skutok nie je trestným činom a rešpektujúc zásadu prezumpcie nevinu rozhodol o oslobodení žalobcu spod obžaloby. Z trestného spisu súd zistil, že žalobca síce v konečnom dôsledku spod obžaloby oslobodený bol, ale je nevyhnutné prihliadnúť na skutočnosť, že v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia, ktoré žalobca označuje za jeden z titulov nároku na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, bolo na základe zistených skutočností - výpovedí svedkov (najmä IN. A. pani K. A. vznesenie obvinenia dostatočne odôvodnené. Z opätovných výpovedí svedkyne K. A. vyplývalo, že žalobca u nej zamestnaný na trvalý pracovný pomer nikdy nebol, hoci ju žalobca uviedol ako svojho zamestnávateľa v tlačive na poskytnutie úveru. Z výpovedí J.. A. A. pritom vyplývalo, že počas procesu dojednávania úverovej zmluvy je potrebné, aby bol žiadateľ zamestnaný v trvalom pracovnom pomere. Z vyšetrovacieho spisu je preto zrejmé, že žalobca uviedol v žiadosti o spotrebiteľský úver nepravdivé informácie nielen o druhu pracovného pomeru, ale aj o svojej výške príjmu. Z týchto dôvodov sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že skutočnosť, že až v neskoršom štádiu trestného konania sa nepreukázalo, že žalobca spáchal skutok, z ktorého bol obvinený, nemení nič na fakte, že v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia, bolo takmer nesporné, že žalobca mal spáchať skutok, z ktorého bol obvinený, a že vydanie uznesenia o vznesení obvinenia bolo dôvodné. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že pre vznesenie obvinenia sa nevyžaduje istota, t. j. nie je potrebné, aby trestná činnosť bola spoľahlivo preukázaná, ale stačí dostatočne odôvodnená pravdepodobnosť, že trestný čin spáchala konkrétna osoba, čo v predmetnej veci v danom čase splnené bolo. Pokiaľ ide o odsudzujúce rozsudky, ktoré žalobca namieta ako nezákonné, s poukazom na znenie citovaných ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. zodpovednosť žalovaného za škodu a nemajetkovú ujmu z titulu nezákonného rozhodnutia nastupuje až v prípade, ak sú splnené všetky podmienky predpokladané zákonom č. 514/2003 Z. z., a to kumulatívne. Na to, aby boli splnené podmienky zákona č. 514/2003 Z. z. musia byť takéto rozhodnutia nielen vydané, ale musia nadobudnúť právoplatnosť a následne z dôvodu

nezákonnosti musia byť zmenené alebo zrušené príslušným orgánom, pričom dodržanie kumulatívnosti týchto troch podmienok je podstatná. Súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že nie je možné za nezákonné rozhodnutie považovať žiadne z namietaných odsudzujúcich rozhodnutí Okresného súdu Bratislava V, keďže žiadne rozhodnutie nebolo po nadobudnutí právoplatnosti zrušené pre nezákonnosť, čím nespĺňa atribúty nezákonného rozhodnutia tak, ako to vyžaduje § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. Zo zákona č. 514/2003 Z. z. vyplýva, že pre možnosť úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody sa má vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobca v konaní však nepreukázal, že podal sťažnosť na prípadné prieťahy v konaní či už na Okresný súd Bratislava V, alebo na Ústavný súd. Súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený sám skonštatovať, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo žalobcu na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov. Súd prvej inštancie môže len na základe skonštatovania existencie prieťahov príslušným orgánom posúdiť otázku vzniku škody/nemajetkovej ujmy, výšky jej náhrady a existencie príčinnej súvislosti. Z týchto dôvodov, keďže nesprávny úradný postup, resp. prieťahy v trestnom konaní, konštatované neboli, nebol splnený prvý predpoklad pre možnosť priznania nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Ďalej súd poukazuje na to, že ani existencia škody, ktorá mala byť spôsobená žalobcovi nesprávnym úradným postupom, nebola v konaní preukázaná. Pokiaľ ide o nárok žalobcom vypočítaného ušlého zisku vo výške 52.578 Eur, žalobca v konaní nepreukázal, že prišiel o zamestnanie v dôsledku odsudzujúcich rozsudkov, resp. uznesení o začatí trestného stíhania voči nemu. Sám uviedol, že sa nemohol zamestnať aj z dôvodu, že nemal čistý register trestov, čo nesúviselo z predmetným trestným konaním. Z odpisu registra trestov súd zistil, že žalobca bol doposiaľ 10x súdne trestaný a predposledné odsúdenie bolo zahladené až v priebehu predmetného trestného konania. Teda žalobca v konaní nepreukázal, že o svoj príjem prišiel v dôsledku predmetného trestného stíhania, resp. odsudzujúcich rozsudkov tunajšieho súdu a preto mu ani nevznikol nárok na náhradu škody v podobe straty na zárobku. Pokiaľ ide o žalobcov nárok na náhradu trov obhajoby obhajcovi JUDr. Andrejovi Huorkovi vo výške 2.500 Eur, taktiež súd nemal v konaní preukázané, že išlo o trovy účelne vynaložené, žalobca ani svedok JUDr. Andrej Huorka nedoložili do spisu žiadny zoznam úkonov, za ktoré si JUDr. Andrej Huorka vyúčtoval honorár za poskytnuté právne služby ako aj žiaden doklad o zaplatení trov obhajoby žalobcom. Z týchto dôvodov aj tento nárok žalobcu súd považuje za nedôvodný.

19. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 24.000 Eur, pre úspešné uplatnenie tohto nároku je nevyhnutné ujmu, ktorá bola spôsobená v priamej príčinnej súvislosti s individualizovaným zásahom preukázať, a v prípade preukázania jej existencie je možné priznať náhradu nemajetkovej ujmy formou peňažného plnenia iba za tých podmienok, že samotné konštatovanie porušenia práva, prípadne zbavenie viny, nie sú dostatočným zadosťučinením a ujmu nie je možné napraviť inak. Priznanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch predpokladá značnú mieru zásahu do osobnosti fyzickej osoby, pričom výšku takejto nemajetkovej ujmy je oprávnený ustáliť len súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a k okolnostiam, za ktorých k porušeniu práva došlo. Pri posudzovaní uplatňovaného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je potrebné dôsledne vziať do úvahy, okrem iného, tiež vplyv ostatných satisfakčných prostriedkov, ktoré by mohli byť v danej veci použité na zmiernenie následkov zásahu do osobnostnej sféry žalobcu a taktiež závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Je potrebné vychádzať taktiež z jednotlivých okolností konkrétneho prípadu, keďže je nevyhnutné prihliadnuť na intenzitu, povahu a spôsob neoprávneného zásahu, k charakteru a rozsahu hodnoty, do ktorej bolo zasiahnuté, atď. Súd pritom môže priznať nemajetkovú ujmu iba v prípade, ak má náležite preukázané, že samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na vzniknutú ujmu. Žalobca však nepreukázal, v čom mal spočívať zásah do jeho osobnostných práv, fyzickej a psychickej integrity. Svoje tvrdenia o zásahu do psychického zdravia, zdravotného stavu a rodinného života nepodložil žiadnymi dôkazmi a preto súd v súlade s názorom žalovaného považuje požadovanú výšku náhrady nemajetkovej ujmy za ničím neodôvodnenú, nepodloženú a neprimeranú. Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že v prípade žalobcom namietaných nezákonných rozhodnutí - uznesenia o vznesení obvinenia, odsudzujúcich rozsudkov a nesprávneho úradného postupu, neboli naplnené podmienky potrebné pre vznik nároku na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. a preto žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

20. Na námietku miestnej príslušnosti podanú žalobcom súd s poukazom na ustanovenie § 42 CSP neprihliadal, nakoľko je nedôvodná. V zmysle ustanovenia § 41 CSP súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného a tento miestnu príslušnosť nenamietal, pričom v danom prípade nejde o výlučnú miestnu príslušnosť podľa § 20 CSP.

21. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 odsek 1 CSP a nepriznal úspešnému žalovanému náhradu trov konania, nakoľko si žiadnu v konaní neuplatnil.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.